



Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 285

16 Σεπτεμβρίου 2010

Ἀξιολογική διασάφηση



τῇ σκοτεινῇ ἀτμόσφαιρα τῆς σύγχρονης, παγκόσμιας ἀνατροπῆς, στό κλίμα τῆς εὐρύτατης οἰκονομικῆς χρεωκοπίας, στή βαρειά νέφωση τῶν ἀθεράπευτων ἀναβρασμῶν καί τῆς ἀκράτητης ἐπιθετικότητας τῶν καταπιεσμένων κοινωνικῶν τάξεων, στήν διευρυμένη, τραγική ἐμπειρία τῆς προσωπικῆς ἀπομόνωσης καί τῆς ψυχικῆς κατάθλιψης, ἐπιχειρῶ ἓνα τόλμημα. Ἀποσπῶ δυό μόνο φωτεινές καί δυναμικές ἐξαγγελίες τοῦ παγκόσμιου καταξιωμένου ἀποστόλου Παύλου καί τίς καταθέτω, ὡς ἐρεθίσματα ἀναπροσανατολισμοῦ στήν τράπεζα τῆς καυτῆς ἀντιπαλότητας καί τῆς ἐξοντωτικῆς κοινωνικῆς διαμάχης.

Τό πρῶτο ἀπόσπασμα τό ἐπιλέγω ἀπό τήν ἐπιστολή, πού ἔστειλε ὁ δυναμικός Ἀπόστολος στήν Ἐκκλησίαν τῆς Γαλατίας. Στούς προύχοντες καί στούς περιφρονημένους φτωχοῦς. Στούς ἐλεύθερους καί στούς δούλους. Ὑπογραμμίζει, μέ ἐπιμονή καί μέ ἔμφραση, ὅτι στήν οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ δέν κατανέμονται οἱ ἄνθρωποι σέ ξεχωριστές ὁμάδες, τιμητικές γιά κείνους, πού διαθέτουν πλοῦτο ἢ δύναμη καί ὑποτιμητικές γιά κείνους, πού σέρ-

νουν, μέ κόπο καί πόνο, τήν περιπέτεια τῆς φτώχειας ἢ τό μελανό στίγμα τῆς κοινωνικῆς ἀπαξίωσης. «Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τό Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον, ἄββᾶ ὁ πατήρ» (Γαλατ. δ' 6). Εἴσαστε ὅλοι παιδιά τοῦ Θεοῦ. Καί, ἀκριβᾶς, ἐπειδή εἴσαστε παιδιά τοῦ ἐνός καί μοναδικοῦ, οὐράνιου Πατέρα, ἐξαπέστειλε ὁ Θεός τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ Του στίς καρδιές σας καί ἄνετα, μέ ἀφοσίωση στό πρόσωπό Του καί μέ ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη Του, ὑψώνετε τό βλέμμα καί μιλάτε σ' Αὐτόν: «Ἀββᾶ», δηλαδή «Πατέρα».

Τό δεύτερο μήνυμα τοῦ Θεοφώτιστου καί Θεοκίνητου Ἀποστόλου μας, εἶναι κομμάτι διδασχῆς, πού τήν ἀπευθύνει στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου. Σέ ἀνθρώπους, πού εἶναι ἐνταγμένοι στήν εἰδωλολατρική αὐτοκρατορία τῆς Ρώμης καί βιώνουν, μέ ὀδύνη, τίς διακρίσεις τῶν τάξεων καί τήν ἄνιση, συχνά ἰσοπεδωτική, συμπεριφορά τῶν εἰδώλων τῆς ἐξουσίας ἢ τῶν μάγων τοῦ πλούτου. Ἐκτιμάει, ἀδελφικά, τήν πολλαπλή περιπέτειά τους. Ἀλλά, ἀνοίγει ἄλλους ὀρίζοντες, ὑπαρξιακοῦ καί δυναμικοῦ, πού δρομολογοῦν τά ὁράματα καί τοίς κοινούς, ἐναρμονισμένους ἀγῶνες, μέσα στό κοινωνικό γήπεδο τῆς ἰσότητος καί τῆς ἀγαπητικῆς διασύνδεσης τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατά σάρκα μετά φόβου καί τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ Χριστῷ, μή κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ καί οὐκ ἀνθρώποις. εἰδότες ὅτι ὁ ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κοιμεῖται παρά τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. Καί οἱ κύριοι τά αὐτά ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνέντες τήν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καί ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριος ἐστίν ἐν οὐρανοῖς, καί προσωποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῶν» (Ἐφεσ. στί 5-9). Οἱ δοῦλοι, οἱ καταπιεσμένοι ἀπό τήν κοσμική, ὑπεροπτική ἐξουσία, μὴ ἀφήνετε τίς ὑπάρξεις σας νά ἐξουθενώνονται μέσα στήν πνιγερή ἀτμόσφαιρα τῆς θλίψης. Κάνετε τό ἐργασιακό σας καθῆκον, μέσα στό «ζεῖδωρο» κλίμα τῆς ἀγάπης καί τοῦ χρέους, μή λησμονώντας, ὅτι ἐκεῖνο, πού τό προσφέρετε, μέ διάθεση ἐξυπηρέτησης, στοὺς συνανθρώπους σας, εἶναι μιά δωρεά, πού κατατίθεται στά πόδια τοῦ Κυρίου. Καί ὁ Κύριος, ἡ πηγὴ καί ἡ πλησμονὴ τῆς Ἀγάπης, θά σᾶς τό ἀνταποδώσει. Ὡστόσο καί οἱ κύριοι, μὴ ξεχνᾶτε, ὅτι δέν εἴσαστε μόνοι, αὐτόνομοι καί ἀσύδοτοι, κατὰ τὴ διακίνησή σας στοὺς χώρους τῶν συμφερόντων σας. Ἔχετε, πάνω ἀπὸ τό κεφάλι σας τό ἀκοίμητο μάτι τοῦ Θεοῦ. Σᾶς παρακολουθεῖ μέ ἀγάπη, ἀλλά καί μέ δικαιοσύνη. Ἐπισημαίνει τίς συμπεριφορές σας, πού ἀλλοτριώνουν τήν ἀγάπη καί πληγώνουν τίς καρδιές τῶν ἀπροστάτευτων ἀδελφῶν σας. Καί καταλογίζει τίς ἐνοχές σας.

Αὐτά τὰ δύο σύντομα καὶ ἰδιαίτερα περιεκτικά κείμενα, ἀποτελοῦν τὴ Magna Charta τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό θεμελιακό κώδικα συγκρότησης καὶ λειτουργίας τῆς περιορισμένης ἢ τῆς εὐρύτατης ἀνθρώπινης κοινωνίας. Τοῦ οἰκογενειακοῦ ἀνθόκηπου, πού καλλιεργεῖ καὶ παράγει τὴν εὐαισθησία τῆς ἀγάπης καὶ τὸ ἄρωμα τῆς θυσιαστικῆς προσφορᾶς. Καὶ τοῦ ἀνοιχτοῦ γηπέδου τῆς κοινῆς ἄθλησης, τοῦ καθημερινοῦ κοινοῦ μόχθου καὶ τῆς ὁλοκάρδιας συμπαραστάσης καὶ συναντίληψης. Τό πρῶτο κείμενο ὑπογραμμίζει, μέ ἔμφαση, τὴν ἰσότητα. Εἴμαστε ὅλοι ἀδελφία. Καί, ἀπὸ καρδιάς, ἐνώνουμε τὴν προσευχή μας μέ τὴν προσευχή τῶν ἀδελφῶν μας καὶ λέμε: «Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...»; Καί, τό δεύτερο, δίνει ὄραμα στὴν ἀδελφосὺνη, στήνει τὴν κλίμακα, πού συνδέει τὴν ἀνθρώπινη ὑπαρξη μέ τὸν Παντοδύναμο Πλάστη. Καὶ καθιστᾷ τὸν ἀποδέκτη τῆς Θεϊκῆς ἀγαθότητας, ὑπεύθυνο καὶ ὑπόλογο διαχειριστὴ τῆς εὐα.ισθητῆς ἀδελφосὺνης καὶ τῶν ποικίλων, ἀτίμητων δωρημάτων.

Διαβάζω καὶ ξαναδιαβάζω τὰ δύο ἀποστολικά μηνύματα, πού, στό σύνολό τους, εἶναι ἀπὸ καρδιάς ἐπεξεργασία καὶ δοκιμή τοῦ λόγου, πού κατάθεσε στίς ἐξαγριωμένες καὶ ἐκβαρβαρισμένες κοινωνίες μας ὁ σαρκωμένος Λόγος τοῦ Θεοῦ, τῆς διδασκῆς, πού θησαυρίστηκε στό Ἱερό μας Εὐαγγέλιο, τοῦ παραδείγματος, πού τυπώθηκε πάνω στό ματωμένο Σταυρό τοῦ Κυρίου μας καὶ μᾶς προσφέρθηκε, ὡς πλοῦτος ἀγάπης καὶ ὡς θεμέλιο τοῦ κοινωνικοῦ μας συγκροτήματος. Καὶ καθὼς διαβάζω καί, παράλληλα, φυλλομετρῶ τὴν ὀγκωδέστατη βίβλο τῆς πανανθρώπινης ἱστορίας, βγαίνει ἀπὸ μέσα μου ἕνας προσωπικός στεναγμός καὶ ἕνα καυτό ἐρώτημα, πού τό ἐμπιστεύομαι ἐναγώνια ἢ καὶ τό ἀπευθύνω, ὡς ἔκχυση διαμαρτυρίας, στοὺς ἀδελφούς μου, τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακράν, τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθρούς, τοὺς μετόχους καὶ φορεῖς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας καὶ τοὺς ἄθεους-πρὸ παντός τοὺς ἄθεους-τοὺς ἔμφορτους μέ αἰσθήματα μίσους κατὰ τῆς κοινωνίας τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀδελφοί μου, ὅποιοι καὶ ἂν εἴστε, κατὰ τὴν πορεία τοῦ βίου σας, κατὰ τίς ποικίλες καί, συχνά, αἱματηρές ἐξεγέρσεις σας ἐνάντια στὴν κατεστημένη ἐνδοστροφὴ ἐγωπάθεια καὶ στὴν κυρίαρχη νοοτροπία τῆς ἐκμετάλλευσης, συναντήσατε μιά χάρτα κοινωνικῆς συγκρότησης καὶ ἀνθρώπινης συμπεριφορᾶς, σάν αὐτὴ τὴ διπολική, σύντομη, ἀλλὰ δυναμικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ, πού μᾶς ἄφησε ἡ καρδιά καὶ ἡ γραφίδα τοῦ Ἀποστόλου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Παύλου; Νοιώσατε νὰ ἀναδύονται ἀπὸ ἄλλους χώρους καθαρότερα καὶ θερμότερα αἰσθήματα ἀγάπης καὶ συναδέλφωσης; Ἀποκτήσατε καὶ γευτήκατε, στρατευμένοι καὶ ἐνταγμένοι σέ ἄλλα στρατόπεδα καὶ σέ ἄλλα σχήματα, τὴν πνοή τῆς ἀστείρευτης καὶ ἀνόθευτης



Φαρμακερές μνημές (α)



Τόν τελευταῖο καιρό, με-
τά τίς Συνοδικές αὐθαι-
ρεσίες τοῦ περασμένου
Μαΐου, γίνομαι ἀποδέ-
κτης ἐτερόκλητων ἀντι-
δράσεων.

Μιά συντριπτική
πλειοψηφία, πού ἔχει παρακολου-
θήσει ἀπό κοντά, μέ ἄδολο ἐνδια-
φέρον καί μέ συνοχή ψυχῆς, τό βα-
πτισμό στήν κολυμπήθρα τῆς Ἱερο-
κανονικῆς ἀμάθειας, τοῦ ἐκτροχια-
σμένου πείσματος καί τῆς σκοτει-
νῆς σκοπιμότητας, τό προσωρινό
δικαίωμα διακοπῆς τῆς ἐκκλησια-
στικῆς κοινωνίας μεταξύ τῶν Ἐπι-
σκόπων καί τήν ἀνάδειξή του σέ
ποινή, ἀρκετή καί ἱκανή νά ἀπομα-

κρύνει ἀπό τοὺς μητροπολιτικούς
θρόνους τοὺς καί ἀπό τήν ὑπεύθυ-
νη ἐπισκοπική τοὺς διακονία, τοὺς
τρεῖς ἀδελφούς τοὺς, τόν Λαρίσης
Θεολόγο, τόν Φαναριοφερσάλων
Κωνσταντῖνο (μακαριστοὺς ἤδη)
καί τόν Ἀττικῆς Νικόδημο, στέκε-
ται πλάϊ μου, μέ διακριτική εὐγέν-
εια καί μοῦ διαβιβάζει τό ἀποστο-
λικό πρόσταγμα: «*Γρηγορεῖτε, στή-
κετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε κραται-
οῦσθε*» (Α΄ Κορινθ. 1στ΄ 13).

Μιά ἐκφυλλισμένη μειοψη-
φία, κατά τό πλεῖστο καμουφλα-
ρισμένη στήν ἀνωνυμία ἢ στήν ψευ-
δωνυμία τῶν πληθωρικῶν ἰστοσε-
λίδων, διοχετεύει στά αὐλάκια τῆς
ἐνημέρωσης τήν προσωπική ἢ τήν

ἀγάπης; Βρήκατε, ἀνετα, στοὺς ἄμους τῶν ἄθων, διπλανῶν σας, ἀποκοῦμπι
παρηγοριάς καί βοήθειας κατά τίς δύσκολες στιγμές τῆς προσωπικῆς σας πε-
ριπέτειας; Νοιώσατε τοὺς διπλανούς σας, ὡς συνοδοιπόρους σας στή χαρά
καί στὸν πόνο; Οἱ καιροὶ τρέχουν. Οἱ κοινωνίες μας ἀλληλοσφάζονται. Τά
κορμιά τῶν ἀδελφῶν μας καταστρώνονται, θυσία στοὺς βωμούς τῆς ἀπανθρ-
ωπιᾶς, τῆς ἀκόρεστης ἐγωπάθειας καί τῆς ἀσυμμάζευτης βαρβαρότητας. Οἱ πο-
νεμένοι φωνάζουν ἢ καί ὠρύονται. Οἱ καλοβολεμένοι κωφεύουν ἢ καί,
ὑποχθόνια, ἐνισχύουν τοὺς ἐξοπλισμούς τοὺς. Οἱ διεθνεῖς Ὀργανισμοὶ συνε-
δριάζουν, παράγουν τυπωμένα χαρτιά καί φλύαρα μνηύματα. Καί ὁ παγερός
τρόμος διατηρεῖται, ὡς μανδύας, κληρονομιά τῆς ἀθεϊστικῆς κόλασης, στίς
κοινωνίες μας καί στοὺς πολιτισμούς μας.

υπαγορευμένη άποψη, ότι ή άποδοχή έκ μέρους μου όλων των «τελεσμένων», θά φέρει τήν εϊρήνη στην Έκκλησία τής Ελλάδος καί τήν πρόοδο στο ποιμαντικό Της έργο.

Χρέος μου, νά δώσω έπαρκείς καί πειστικές έξηγήσεις καί στην πρώτη καί στη δεύτερη ομάδα των άγαπητών συνοδοιπόρων, πού βηματίζουν, μέ κριτικό μάτι καί μέ έκδηλη τήν άνησυχία τους, στην αύλή τής Έκκλησίας.

Τήν άπάντησή μου δέ θά τήν στοιχειοθετήσω μέ τήν κατάστροψη μόνο τής δικής μου διαλεκτικής ή καί μέ τήν έπικουρική έπιστράτευση των θετικών καί των άρνητικών έπισημάνσεων, πού διοχετεύτηκαν στη δημοσιότητα. Θά αίφνιδιάσω, κυριολεκτικά, τούς άναγνώστες μου, φέροντας μπροστά τους έπίσημα κείμενα, σκληρές δηλώσεις καί έντονες διαμαρτυρίες Συνοδικών μελών, πού άποφαίνονται, ότι ή έπιβολή των έπιτιμίων τής άκοινωνησίας στους τρεις άδελφούς τους καί ή πραξικοπηματική μεθόδευση μετάλλαξης των έπιτιμίων σέ βαρύτατες ποινές, πού δικαολογούν τήν άπομάκρυνσή τους από τήν καθέδρα τής ποιμαντικής τους εϋθύνης, είναι πράξη άσύμβατη μέ τό Έκκλησιαστικό Κανονικό Δίκαιο καί άγνωστη στη δισχιλιετή ιστορία τής Όρθόδοξης Έκκλησίας μας.

Ό όγκος του άρχιερακού υλικού είναι έντυπωσιακός καί βαρύς. Ανατρέπει, αυτός καί μόνο, τήν είσήγηση του Ζακύνθου Χρυσόστο-

μου, γιά τό έπιτίμιο τής άκοινωνησίας καί τούς χειρισμούς πού άποτόλμησε ό σημερινός Πρόεδρος του Συνοδικού Σώματος, γιά νά δικαιώσει εκείνους, πού άλλοτε στιγμάτιζε καί γιά νά κηρύξει κανονικές τίς πράξεις τους, πού τότε τίς έκήρυττε άπαράδεκτες.



Δύο φυσιογνωμίες προβάλλουν, κυρίαρχες, στο σημερινό, έκκλησιαστικό μας προσκήνιο. Ό Αρχιεπίσκοπος Ίερώνυμος καί ό Ζακύνθου Χρυσόστομος. Ό φιλικός τους δεσμός, στενός, μέ εϋαίσθητες άποχρώσεις. Συνοδοιπορούν καί συστρατεύονται.

Έπικυρωτικά αύτής τής στενής σχέσης τους είναι δυό πρόσφατα περιστατικά. Τό πρώτο: Όταν ό Αρχιεπίσκοπος Ίερώνυμος έπισκέφθηκε τή Ζάκυνθο, έντυπωσιασμένος από τίς τελετές τής ύποδοχής καί από τήν έξεζητημένη φιλοξενία, στράφηκε στον οίκοδεσπότη Μητροπολίτη Χρυσόστομο καί τον άποζημίωσε μέ τό θαυμαστικό του λόγο: «Θαυμάζω τήν άρχοντιά σου». Καί τό δεύτερο: Όταν, πρόσφατα, ό Ζακύνθου Χρυσόστομος έπισκέφθηκε τό φίλο του Αρχιεπίσκοπο καί του άνακοίνωσε (είλικρινά ή φαρισαϊκά, άγνωστο) ότι προτίθεται νά παραιτηθεϊ, είτε άμέσως, κατά τήν περίοδο του καλοκαιριοϋ, είτε τό Σεπτέμβριο, λίγο πρίν από τήν Ίεραρχία του Όκτωβρίου, ώστε κατά τή Συνεδρίασή της νά γίνει ή έκλογή του διαδόχου

του, ὁ Πρόεδρος Ἱερώνυμος ἀπάντησε σταράτα: «Οὔτε τώρα, οὔτε τότε, γιατί σέ χρειάζεται ἡ Ἐκκλησία».

Ἡ διακριτή, ἀλλὰ μὴ ἐπαινετή αὐτὴ φιλία, ὀργάνωσε τό φιάσκο τῆς εἰσηγήσεως, νά ἀναγνωρίσω καί νά ἀποδεχτῶ ὅλα τὰ ἀντικανονικά παρατράγουδα, πού ἐξελίχτηκαν ἀπὸ τὴ στιγμή τῆς ἐπιβολῆς, κατὰ παράβαση τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τοῦ ἀνιστόρητου ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας καί ποδηγέτησε τὴ Συνοδικὴ Συνέλευση τοῦ περασμένου Μαΐου στὴ διατύπωση τῆς σημαδεμένης, ὡς τραγελαφικῆς, ἀπόφασης.

Τό πῶς ὀρίστηκε ὁ εἰσηγητὴς καί ποιὲς ἦταν οἱ προτάσεις του, θά σᾶς ἐνημερώσω μὲ ἄλλο μου δημοσίευμα.

Ἐδῶ, θά προσπαθῶ νά σᾶς πιάσω ἀπὸ τό χέρι καί νά σᾶς γυρίσω πίσω, σέ χρονικά ὅρια καί σέ περιστατικά ὅχι πολὺ μακρινά, γιὰ νά σᾶς δείξω πῶς ἀποτίμησε τότε τὴν ἐπιβολὴ τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας καί πῶς ἀντιμετώπισε τὴν προσπάθεια τῆς βίαιης ἀπομάκρυνσής μου ἀπὸ τὰ Μητροπολιτικά μου καθήκοντα, ἡ Ἱεραρχικὴ πλειοψηφία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καί ποιὸν ἀγῶνα ἔκαναν οἱ τότε δελφίνοι τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου γιὰ τὴ ματαιώση τοῦ πραξικοπήματος.

Τὴν ἀναφορά μου στὶς δύο αὐτές, ἱστορικὲς πτυχές τοῦ θέματος-πού οἱ σημερινοὶ ἐμπλεκόμενοι τίς ἀποσιωποῦν καί οἱ ἀναμετα-

δότες τῆς τρέχουσας ἐπικαιρότητας δέ σκύβουν νά τίς μελετήσουν, γιὰ νά τίς ἀξιολογήσουν καί γιὰ νά συνδέσουν τό νῆμα τῆς συνέχειας-δὲν θά τὴν κάνω μὲ ἀφήγηση γεγονότων καί μὲ ἀναφορές σέ ξένες ἐκτιμήσεις. Θά ἐκδιπλώσω ντοκουμέντα, γραμμένα ἀπὸ τὰ χέρια καί ἀπὸ τίς πένες τῶν τότε θηρευτῶν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ πρωτείου, μετὰ τῶν ὁποίων βρίσκουμε καί τὰ ὀνόματα τῶν δύο φίλων, τοῦ σημερινοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερώνυμου καί τοῦ νῦν Ζακύνθου Χρυσόστομου.

⌘⌘⌘

Τό πρῶτο κείμενο εἶναι ρεπορτάζ τῆς ἐφημερίδας «Ἑστία», δημοσιευμένο στὸ φύλλο τῆς 8ης Ἀπριλίου 1994. Δημοσιοποιεῖ τό σάλο, πού προκλήθηκε, πρὶν δυὸ μέρες, κατὰ τὴ Συνεδρίαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνοδικοῦ Σώματος Σεραφεῖμ ἀπουσίαζε, γιατί ἦταν ἄρρωστος. Ἐλεύθεροι οἱ Συνοδικοὶ ἀνοίχτηκαν σέ κριτικὴ καί σέ ἔντονες ἀντιπαραθέσεις.

Ἀγκάθι, πού τοὺς ἐνοχλοῦσε, ἦταν ἡ θρασύτατη, παρασκηνιακὴ κίνηση τοῦ τότε βοηθοῦ Ἐπισκόπου Δωδώνης Χρυσοστόμου, νά ἐπιτύχει τὴν τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν ψήφιση διατάξεως, πού θά μεταβίβαζε τὴ δικαιοδοσίαν τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας νά ἐκλέγει τοὺς Μητροπολίτες, στὴ Διαρκὴ Ἱερά Σύνοδο. Ἐξασφαλισμένος,

ὅτι στή Διαρκή Ἱερά Σύνοδο τοῦ ἔτους ἐκείνου οἱ φίλοι του συγκροτοῦσαν πλειοψηφία, ἦταν βέβαιος, ὅτι θά μπορούσε νά ἐκλεγεῖ στή Μητρόπολη Ἀττικῆς καί ἀπό κεῖ, νά προωθηθεῖ-ἐν καιρῷ εὐθέτωστο θρόνο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ὁ πρῶτος του στόχος ἦταν αὐτός. Ἡ μεταφορά τῶν Μητροπολιτικῶν ἐκλογῶν στή Διαρκή Ἱερά Σύνοδο. Ὁ δεύτερος, νά πετύχει τήν ἔκδοση Προεδρικῶν Διαταγμάτων, πού θά ἀνακαλοῦσαν τά διατάγματα τοποθέτησης τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν στίς Μητροπόλεις, γιά τίς ὁποῖες ἐξελέγησαν καί χειροτονήθηκαν, ὥστε νά ἀδειάσει καί ἡ Ἀττική, ἡ Μητρόπολη τῶν ὀνείρων του.

Ἡ «Ἑστία πληροφορεῖ:

«Θυελλώδης ὑπῆρξεν ἡ συζήτησις, ἡ ὁποία διεξήχθη, προχθές, εἰς τήν Διαρκή Ἱεράν Σύνοδον διά τό θέμα, ποῖος ἐκπροσωπεῖ αὐτήν. Κατά τήν συζήτησιν ἀπουσίαζεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφεῖμ, ὅπως καί τήν πρώτην ἡμέραν, λόγω ἀσθενείας. Τόν ἀνεπλήρωσε κατά τήν δευτέραν ἡμέραν ὁ Μητροπολίτης Κοζάνης κ. Διονύσιος, ὁ ὁποῖος ἀπουσίαζε τήν πρώτην ἡμέραν.

Οἱ Μητροπολῖται Πειραιῶς κ. Καλλίνικος καί Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος ἔθεσαν εὐθαρσῶς τό θέμα καί ἐτόνισαν μεταξύ ἄλλων ὅτι τήν Δ.Ι. Σύνοδον οὐδέξ ἐκπροσωπεῖ παρά μόνον ὁποῖον ὀρίζει ἡ Δ.Ι.Σ. Κατά συνέπειαν ἀναρμοδῶς συνηντήθη ὁ Μητροπολίτης Δωδώνης κ. Χρυσό-

στομος μέ τόν Πρωθυπουργόν κ. Ἀ. Παπανδρέου καί ἐζήτησαν νά ἐπιτιμηθῇ δι ἐγγράφου.

Μέ τās ἀπόψεις τῶν δύο ὡς ἄνω Μητροπολιτῶν συνεφώνησεν ἡ πλειονότης τῶν Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, ἐκτός ἀπό τούς Μητροπολίτας Περιστερίου κ. Χρυσόστομον, Δράμας κ. Διονύσιον καί Τρίκκης κ. Ἀλέξιον.

Ἀπεφασίσθη νά συνταχθῇ σχετικόν ἀνακοινωθέν, ἀλλά ὁ ἀρχιγραμματεὺς κ. Δαμασκηνός Καρπαθάκης καί οἱ δύο ἄλλοι γραμματεῖς ἀπεχώρησαν τῆς συνεδρίας τῆς Δ.Ι.Σ. κατ ἐντολήν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί οὕτω διελύθη ἡ Δ.Ι.Σύνοδος, ἡ ὁποία δέν συνῆλθεν οὔτε χθές, οὔτε σήμερον, πρὸς ἀποφυγὴν τιμωρίας τοῦ Ἀρχιγραμματέως.

Οἱ Μητροπολῖται, ὅμως, Πειραιῶς κ. Καλλίνικος καί Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος συνέχισαν τόν ἀγῶνα καί ἐκτός τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριῶν τῆς Δ.Ι.Σ. Ἔτσι, προχθές τό ἀπόγευμα ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Καλλίνικος ἀπέστειλε στόν Πρωθυπουργόν κ. Ἀ. Παπανδρέου τό ἐξῆς τηλεγράφημα:

" Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιευμάτων γύρω ἀπό τό Ἐκκλησιαστικό πρόβλημα, σᾶς πληροφορῶ μέ τήν ιδιότητα τοῦ Συνοδικοῦ Μέλους, ὅτι ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος, δέν ἀσχολήθηκε ποτέ μέ θέμα ἀλλαγῆς διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ΣΤΟΠ Οὔτε μέ τυχόν μεταβίβασιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς Ἱεραρχίας ἐκλογῆς Ἀρχιερέων, εἰς τήν Διαρκή

Ἱεράν Σύνοδον ΣΤΟΠ Μία τοιαύτη ἀλλαγή θά ἐπιφέρει μεγαλύτεραν ἀναστατώσιν ἐντός τῆς Ἐκκλησίας".

Τὴν ἴδια μέρα καί ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος ἀπέστειλε στὸν Πρωθυπουργό τὸ ἀκόλουθο δριμύ τηλεγράφημα:

"Ὡς μέλος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἐν βάρει τῆς ἀρχιερατικῆς μου συνειδήσεως ἐπιθυμῶ νά Σᾶς διαβεβαιώσω ὡς κάτωθι:

1. Τὴν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον, ἧς καί ἡμεῖς μετέχομεν, οὐδέποτε ἀπησχόλησε τὸ ζήτημα τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 590/1977, ὥστε το δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιερέων, ἀφαιρούμενον ἀπὸ τὴν Ὁλομέλειαν τῆς Ἱεραρχίας, νά περιέλθῃ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱεραρχίας. ΣΤΟΠ

2. Τὸ σύνολον τῶν ἐν ἐνεργεῖᾳ Μητροπολιτῶν καταδικάζει ἀπεριφράστως καί a priori μίαν τοιαύτην ρύθμισιν. ΣΤΟΠ.

3. Ὁ τιτουλάριος Μητροπολίτης Δωδώνης κ. Χρυσόστομος δέν ἀνήκει εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. ΣΤΟΠ Δέν μετέχει τῶν ὀργάνων Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. ΣΤΟΠ Δέν συναριθμεῖται εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. ΣΤΟΠ Δέν συμμετέχει εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεων. ΣΤΟΠ Οὐτε τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας ἐκφράζει, οὔτε τὴν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον ἐκπροσωπεῖ. ΣΤΟΠ Αἱ μετ' αὐτοῦ συζητήσεις δέν δεσμεύουν τὴν Ἱεράν Σύνοδον. ΣΤΟΠ

4. Ὁ Τιτουλάριος Μητροπολίτης Δωδώνης οὐδέποτε ἔλαβεν ἐξ-

ουσιοδότησιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἵνα συζητήσῃ μετὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἢ ἄλλων Κυβερνητικῶν παραγόντων θέματα μεζονος σημασίας καί σπουδαιότητος, ὡς π.χ. τὸ περί τρόπου ἐκλογῆς Ἀρχιερέων, τὸ ἐκκλησιαστικὸ ζήτημα, τὴν Ἐκδοσιν Νόμων ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων κλπ. ΣΤΟΠ Παρακαλοῦμεν νά τὸν ἀγνοήσετε. ΣΤΟΠ

5. Δημοσιεύματα Τύπου τῆς 2ας καί 3ης Ἀπριλίου ἐ.ξ. καθ' ἃ ὁ Πρωθυπουργὸς ἀπέρριψε τὸ αἶτημα τοῦ Μητροπολίτου Δωδώνης" ἐχαροποίησαν σύμπασαν τὴν Ἱεραρχίαν. ΣΤΟΠ Παρακαλοῦμεν μὴ παρασύρεσθε. ΣΤΟΠ Ἐμμείνατε εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν. ΣΤΟΠ".

Τὸ τηλεγράφημά του ὁ Σεβ. Καλαβρύτων ἐκοινοποίησεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας καί Ὁρθόδοξων, εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Τύπου καί Πληροφορικῶν, εἰς τὸν Τύπον.

Συνεπείᾳ τῆς ἐντόνου ἀντιδράσεως τῶν δύο Μητροπολιτῶν ἡ προγραμματισθεῖσα διὰ χθὲς νέα συνάντησις Πρωθυπουργοῦ καί Μητροπολίτου Δωδώνης εἰς τὸ μέγαρον Μαξίμου ἐματαιώθη, ὁ δὲ Μητροπολίτης εἰσῆχθη ἐκτάκτως εἰς τὸ "Ὡνάσειον" Καρδιοχειρουργικὸν Ἰδρυμα.

Χθὲς ἐπίσης ἐπραγματοποιήθη συνάντησις μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ κυβερνητικοῦ ἐκπροσώπου κ. Ε. Βενιζέλου καί τοῦ νομικοῦ συμβούλου κ. Γ. Λιλαίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξητάσθη τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον χρήζει μεγάλης προσοχῆς,

ὡς ἀνεκοινώθη. Τὰς πρώτας πρωϊνάς ὥρας ἐγνώσθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις προσανατολίζεται πρὸς τὴν "ἐπιλυσιν" τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος διὰ τῆς ἐκδόσεως τριῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων, τὰ ὅποια θὰ αἴρουν τὴν ἰσχύν τῶν Διαταγμάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζονται ὡς νόμιμοι οἱ τρεῖς Μητροπολίται Λαρίσης κ. Θεολόγος, Ἀττικῆς κ. Νικόδημος καὶ Θεσσαλῳκίδος κ. Κωνσταντῖνος.

⌘⌘⌘

Ἡ πληροφορία γιὰ τίς παρασκηνιακές ἐνέργειες τοῦ Δωδώνης Χρυσοστόμου ξεσήκωσαν σάλο στὴν πλειοψηφία τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας. Καὶ οἱ ἀντιδράσεις διολίσθαιναν ἀπὸ τοὺς στενοὺς χώρους τῶν φιλικῶν συνομιλιῶν καὶ ἔφταναν στὰ ἀνοιχτά παράθυρα τῶν Μέσων τῆς Ἐνημέρωσης.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους, πού ἀντέδρασε, ἦταν ὁ τότε Μητροπολίτης Σύρου Δωρόθεος, πού διατηροῦσε προσωπικὴ φιλία μὲ τὸν Πρωθυπουργό,

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 8 Ἀπριλίου 1994

Κύριον
Ἀνδρέα Παπανδρέου
Πρόεδρον Κυβερνήσεως
ΑΘΗΝΑ
Φίλε Πρόεδρε,

Τὰ διατάγματα, πού μελετᾶτε νὰ δημοσιεύσετε, σάν δικὸς σας ἄνθρωπος, σᾶς λέγω ὅτι θὰ φέρουν

ἀναστάτωση στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Πολιτεία ΣΤΟΠ Θὰ μετανοήσετε γι αὐτό ΣΤΟΠ Ἡ μόνη λύση εἶναι νὰ παρακαλέσετε τὸν ἀσθενοῦντα Ἀρχιεπίσκοπο νὰ συγκαλέσει ὡς ἀρμόδιος τὴν Ἱεραρχίαν διὰ νὰ λυθεῖ τό χρονίζον ἐκκλησιαστικὸ θέμα ΣΤΟΠ Σᾶς ἐπαναλαμβάνω καὶ σᾶς τονίζω σάν παλαιὸς Σας φίλος καὶ Σᾶς ἱκετεύω γιὰ τό καλὸ Σας ἀποφύγετε τέτοιες ἀντισυνταγματικές λύσεις ΣΤΟΠ Σᾶς ζητῶ συγγνώμη σάν φίλος Σας παντοτεινὸς ΣΤΟΠ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΥΡΟΥ
ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Τὴν ἴδια μέρα ἐκδηλώθηκε καὶ ἡ ἔντονη διαμαρτυρία τοῦ τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος Χριστόδουλου καί, ἀργότερα, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Μὲ ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν τότε ὑφυπουργό Τύπου Εὐάγγελο Βενιζέλο, ἐπισημαίνει:

8 Ἀπριλίου 1994

Αγαπητέ κ. Ὑφυπουργέ,

Μετὰ τὴν ἀπὸ μέρους σας ἐξαγγελίαν σήμερον τῆς ἀποφάσεως τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀτομικῶν διαπιστωτικῶν διαταγμάτων περὶ ἀκυρώσεως τῶν προγενεστέρων διαταγμάτων τοῦ 1968 πού ἀφοροῦν εἰς τοὺς τρεῖς Μητροπολίτες, εἶναι βέβαιον ὅτι τό "ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα" εἰσέρχεται εἰς νέαν κρίσιμον φάσιν μὲ ἀπροβλέπτους συνεπείας καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ διὰ τὴν κυβέρνησιν.

1. Ἡ ἐπὶ κλήσις τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας δέν συνι-

στᾶ, ὡς γνωρίζετε, νόμιμον βάσιν ἐκδόσεως τῶν διαταγμάτων. Μετά δὲ τὴν γνωστὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Σ.τ.Ε. ἡ ὅλη ὑπόθεσις προσλαμβάνει τὸν χαρακτήρα νομοθετικοῦ πραξικοπήματος, τὸ ὁποῖον εἶναι βέβαιον, ὅτι θὰ προσβληθῇ καὶ θὰ ἀκυρωθῇ ἀπὸ τὸ Σ.τ.Ε., ἀφοῦ ὁμως, ἐν τῷ μεταξῷ, θὰ ἔχη ἐνδεχομένως, προκαλέσει τετελεσμένα γεγονότα, πού θὰ περπλέξουν τὸ ὅλον πρόβλημα, ἀντὶ νὰ τὸ ἐπιλύσουν.

2. Δέν θὰ πρέπει ἀσφαλῶς νὰ ἀγνοῇτε ὅτι ἡ κίνησίς σας αὐτὴ ἐντάσσεται εἰς ἐπιμελῶς ἐξυφανθέν σχέδιον ἀλώσεως τῶν πλασματικῶς θεωρουμένων ὡς ἐν χρεῖα διατελουσῶν Μητροπόλεων Ἀττικῆς καὶ Λαρίσης, προκειμένου νὰ καταλάβουν αὐτάς ὑποπτα πρόσωπα, κινούμενα εἰς τὸ ἐκκλησιαστικόν παρασκήνιον, καὶ ἐνδιαφερόμενα νὰ προωθήσουν τίς προσωπικὲς των φιλοδοξίες. Δέν χρειάζεται νὰ διαθέτει τις παρά κοινόν νοῦν γιὰ νὰ προβλέπει ὅτι ἡ συνέχεια θὰ εἶναι οἱ λαϊκὲς κινητοποιήσεις, οἱ συμπλοκές, καὶ ἡ ἀνωμαλία. Ἀπὸ αὐτὰ δέν θὰ πληγῇ μόνον ἡ Ἐκκλησία. Καὶ θὰ ἐπιβαρυνθῇτε μὲ τίς εὐθύνες ξένων συμφερόντων, πού ἀδιαφοροῦν γιὰ τίς συνέπειες τῆς ἀφροσύνης των. Ἀναλογίσεσθε τί θὰ ἐπακολουθήσει εἰς Κηφισιάν καὶ Λάρισαν ὅταν θὰ ὑπάρχουν ἐκεῖ ἀνά δύο Μητροπολίτες, ὁ ἓνας αὐτός πού θὰ ἐκλέξει ἡ Ἱεραρχία καὶ ὁ ἄλλος, ὁ σήμερον ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὑποστηριζόμενος;

3. Πέραν τούτων θὰ ὑπάρξει νὰ εἴσθε βέβαιος καὶ ἐντὸς τῆς Ἱεραρ-

χίας διαφοροποιήσις καὶ διαμάχη, διότι οἱ Ἱεράρχες δέν εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἀποδεχθοῦν λύσεις, τίς ὁποῖες ἡ Ἱεραρχία ὡς κατεστημένον διοικητικόν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας δέν ἐγκρίνει καὶ δὲν ὑπαγορεύει. Σεῖς προχωρεῖτε τώρα εἰς ρυθμίσεις τοῦ "ἐκκλησιαστικοῦ" παρά τίς περιμῆ ἔπεμβάσεώς σας ρητές καὶ ἐπανειλημμένες διαβεβαιώσεις, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ ἔχετε ἐξασφαλίσαι τὴν γνώμην τοῦλάχιστον τῆς Ἱεραρχίας. Σὰς ἀρκεῖ ἡ πίεσις πού ἀσκεῖ ὁ Σεβ. Δωδώνης; Καὶ ποῖον αὐτός ἐκπροσωπεῖ; Τὸ συνοδικόν σύστημα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας μας οὐδέ εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὡς μονάδα ἀναγνωρίζει ρόλον ἐκφραστοῦ τῆς βουλῆσεως ὅλης τῆς Ἐκκλησίας. Πῶς λοιπὸν προχωρεῖτε;

4. Γνωρίζω, Κύριε Ὑφυπουργέ, ὅτι ὡς ἐγκριτος νομικός ἀλλὰ καὶ εὐφυῆς ἄνθρωπος, ἔχετε ὀρθὴν τοποθέτησιν ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος. Καὶ ὅτι τώρα ἀσφαλῶς βιάζεσθε νὰ ἀκολουθήσετε μίαν ὁδὸν πού θὰ δοκιμάσει ὅλην τὴν κυβέρνησιν. Ὅμως διερωτῶμαι, διατί τόση βιασύνη; Δέν σκέπτεσθε ὅτι ἐγγίζει τὸ Πάσχα; Εἶναι ἀνάγκη νὰ βεβηλωθοῦν οἱ ἅγιες ἡμέρες πού ἔρχονται; Καὶ δέν σὰς κἀνει ἐντύπωνσιν ἡ βιασύνη ἐκείνων πού σὰς πιέζουν; Μπορεῖ νὰ ἔχουν Θεόν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὅταν χάριν τοῦ συμφέροντός των προκαλοῦν μέγαν σάλον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν; Παρακαλῶ ἀναμετρήσατε τίς εὐθύνες σας πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά. Ἡ κίνησίς σας στερεῖται καὶ νομικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἐρείσματος. Καὶ θὰ καταπέσει. Ἀλλὰ θὰ

ἔχει πυροδοτήσει τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὸ χάος.

5. Ταῦτα ἐκ καθήκοντος καταγγέλλω κατὰ τὴν ὑστάτην αὐτὴν σιγμὴν, ἐλπίζων ὅτι τελικὰ θὰ πρυτανεύσει ἡ σύνεσις καὶ ἡ σωφροσύνη. Μὴ ἀμφιβάλλετε δέ ὅτι ἡ ἐπέμβασίς σας θὰ κριθῇ αὐστηρά ἀπὸ τὴν Ἱστορία καὶ θὰ σᾶς ἀποδείξει ὅχι μόνον ἀσυνεπεῖς πρὸς τὰς ἐπαγγελίας σας, ἀλλὰ καὶ ἀναξιόπιστους μέ ἐπικίνδυνες προεκτάσεις γιὰ τὸν Τόπο.

Κύριος Θεὸς ᾧ σᾶς φωτίσει ἔστω καὶ τώρα. Τό εὐχομαι ἐξ ἀγάπης πρῶτα πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὕστερα πρὸς ὑμᾶς.

Μετ' εὐχῶν καὶ τιμῆς

Ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος



Μετά ἀπὸ τέσσερες μέρες, στίς 12 Ἀπριλίου 1994, ὁ τότε Μητροπολίτης Πειραιῶς Καλλίνικος ἔστειλε ἐπιστολὴ διαμαρτυρίας στὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας Κωνσταντῖνο Καραμανλὴ. Μὲ τὴν ἐπιστολὴ του αὐτὴ τονίζει, ὅτι ἡ τυχὸν ἔκδοση Προεδρικῶν Διαταγμάτων, πού θὰ ἀκυρώνουν τὰ διατάγματα καταστάσεως τῶν τρικῶν Μητροπολιτῶν, Λαρίσης, Θεσσαλιώτιδος καὶ Ἀττικῆς καὶ ἡ παροχὴ τοῦ δικαιώματος ἐκλογῆς ἄλλων στίς ἔδρες τους, ἀποτελεῖ καθαρὸ πραξικόπημα. Καὶ πληροφορεῖ τὸν ἀνώτατο ἄρχοντα, ὅτι οὐδέποτε ἔγινε λόγος, τόσο στὴ Διαρκὴ Ἱερά Σύνοδο ὅσο καὶ στὴ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας γιὰ

τὴν ἔκδοση τέτοιων διαταγμάτων.

Μεταφέρω ἐδῶ ὁλόκληρο τὸ κείμενο καὶ αὐτῆς τῆς διαμαρτυρίας.

Πειραιᾶς 12 Ἀπριλίου 1994

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον

Πρόεδρον Δημοκρατίας

κ. Κωνσταντῖνον Καραμανλὴν
Ἀθήνα

Ἐξοχώτατε,

Ἐν θλίψει ψυχῆς καὶ ἐν βάρει τῆς Ἀρχιερατικῆς μου συνειδήσεως καὶ ὡς μέλος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, σᾶς πληροφορῶ ὅτι τυχὸν ἔκδοσις τῶν διαταγμάτων γιὰ τὴν ἄρσιν τῶν πρὸ 26 ἐτῶν ἐκδοθέντων διαταγμάτων ἐγκαταστάσεως τῶν τρικῶν Μητροπολιτῶν, θὰ ἐπιφέρῃ δεινὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ θὰ μεγεθύνῃ τὸ πρόβλημα.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι οὐδεμία ἀπολύτως Ἱερά Σύνοδος, οὔτε ἡ περυσινή, οὔτε ἡ φετεινὴ, τῆς ὁποίας εἶμαι μέλος, οὔτε ἡ τελευταία Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας πού συνήλθε περὺ τὸ καλοκαίρι, συνεζήτησε ἢ ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἄρσιν τῶν διαταγμάτων ἐγκαταστάσεως τῶν τρικῶν Μητροπολιτῶν.

Τὸ πρόσχημα τοῦ δῆθεν ἐπιτιμίου κατὰ τῶν Μητροπολιτῶν, στερεῖται κανονικότητος καὶ νομιμότητος. Οὔτε οἱ ἱεροὶ Κανόνες, οὔτε οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Νόμοι, προβλέπουν ἓνα τέτοιο ἐπιτίμιο δι' ἀρχιερεῖς. Μόνον τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια ἔχουν τὸ δικαίωμα, μετὰ ἀπὸ κανονικὰ καὶ νόμιμα διαδικασίαι, νὰ ἐπιβάλλουν

ποινάς εἰς τυχόν παρεκτρεπομένους ἀρχιερεῖς. Ἀλλά ποινὴ ἀκοινωνησίας δέν προβλέπεται γιὰ Ἐπισκόπους πουθενά. Τό δῆθεν ἐπιτίμιον κατὰ τῶν τριῶν Ἀρχιερέων, τό ὁποῖον ἐπέβαλε ἡ περυσινή Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος πρὸς τοὺς τρεῖς Ἀρχιερεῖς, ἐπεκρίθη δριμύτατα ἀπὸ τοῦ νομομαθοῦς Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Χριστοδούλου, μέλους τότε τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἀπὸ τοῦ ἐπίσης τότε μέλους Κίτρους κ. Ἀγαθονίκου.

Τό ἐπιτίμιον δέν ἐπεκυρώθη ἀπὸ τῆς συνελθούσης πέρυσι τό καλοκαίρι Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλ' ἐπεκρίθη δριμύτατα ὑπὸ τῶν περισσότερων Ἀρχιερέων.

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε, σᾶς παρακαλῶ μὴ ὑπογράψετε τό διάταγμα αὐτό, τό ὁποῖον καί ἀντισυνταγματικόν εἶναι καί προσβάλλει τό κύρος τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος καί δημιουργεῖ ἀνασφάλεια εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καί ἔχει δημιουργήσει πικρίαν καί ἀναστάτωση ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Δέν θά εἰρηνεύσῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ θά πυροδοτήσῃ νέα δεινά.

Μετ' εὐχῶν καί τιμῆς
Ὁ Πειραιῶς Καλλίνικος

Τὴν ἴδια μέρα ἔστειλε διαμαρτυρία στὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καί ὁ γηραιὸς τότε Μητροπολίτης Ἐλασσώνας Σεβαστιανός.

Ἐλασσώνα 14-4-1994
Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον
Πρόεδρον Δημοκρατίας

Ἐξαγγελθεῖσα, ὡς ἀπόφασις Κυβερνήσεως ἀκύρωσις Διαταγμάτων ἀναγνώσεως γνωστῶν τριῶν Μητροπολιτῶν 1968 εἶναι κατάφωρος ἐπέμβασις Πολιτείας εἰς Ἐκκλησίαν καί ἀντίθετος πρὸς ἀποφάσεις Συμβουλίου Ἐπικρατείας δικαιοσύνης αὐτῶν. ΣΤΟΠ

Ὅχι μόνον δέν θά ἐπιφέρει εἰρήνευσιν εἰς Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καί θά περιπλέξει περισσότερο καί θά διχάσῃ Ἱεραρχίαν καί Ἐκκλησίαν. ΣΤΟΠ

Παρακαλοῦμεν μὴ πυροδοτηθῇ θρυαλλὶς διαίρεσεως εἰς κρίσιμους στιγμὰς καί μὴ στέρξητε εἰς ἀμαύρωσιν ἱστορίας Σας.

Ὁ Ἐλασσῶνος Σεβαστιανός
⌘⌘⌘

Πληροφορῶ τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες μου, ὅτι τὰ ὑπομνήματα διαμαρτυρίας καί ἐπισήμανσης τῶν ἐπικίνδυνων ὀλισθημάτων, πού προκάλεσε ἡ ἀλόγιστη φιλοπρωτεία τοῦ Ἐπισκόπου Δωδώνης Χρυσοστόμου, τὴν ὁποία ξεδίπλωσα, ἴσαμε τώρα, δέν εἶναι τὰ μοναδικά. Σεβόμενος τὸν κόπο καί τὴ φόρτιση, πού προκαλεῖ στὸν κάθε ἀναγνώστη ἡ μακρὰ ἀναδρομὴ στὴ σκοτεινὴ ἐφόρμηση τῶν συντελεστῶν τῆς ἐξαθλίωσης, κἀνὼ ἐδῶ μιά μικρὴ διακοπὴ. Καί ὑπόσχομαι νὰ συνεχίσω τὴν παρουσίαση καί ἄλλων, ἐπίσημων καί ὑπεύθυνων κειμένων-ἐπιλεγμένων ἀπὸ τὰ πολλά-στό ἐπόμενο φύλλο τῆς «Ἐλεύθερης Πληροφόρησης».

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΕΠΙΤΙΜΙΟ ΑΚΟΙΝΩΝΗΣΙΑΣ

«Ἐπιβολὴ καὶ μεθοδεύομενη ἄρση του»

1) Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Σεβ. Νικόδημος, ἐκλεγείς Μητροπολίτης τὸ ἔτος 1968, παρέμεινε στὴ διαποίμανση τῆς Μητροπόλεως μέχρι τὸ ἔτος 1974, ὅταν κηρύχθηκε «ἐκπτωτος», μαζί με ἄλλους ἑνδεκα Μητροπολίτες, με βάση ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο τίς τότε 3 καὶ 7/1974 Συντακτικὲς Πράξεις τῆς δικτατορίας Ἰωαννίδου, χωρὶς κανονικὴ ἐκκλησιαστικὴ δίκη οὔτε κἂν ἀκρόαση. Μὲ τίς ἴδιες Σ.Π. καθιερώθηκε «τὸ ἀπαράδεκτο» προσβολῆς τῶν ἐκπτωτικῶν πράξεων ἐνώπιον τοῦ ΣτΕ.

2) Ὅταν μετὰ τὴ μεταπολίτευση, καὶ σὲ χρόνον πολὺ μεταγενέστερο (1988) δόθηκε ἡ δυνατότητα στοὺς διωχθέντες δώδεκα Μητροπολίτες νὰ προσφύγουν, τελευταῖοι αὐτοί, στὸ Σ.τ.Ε. (νόμος 1816/1988, ἄρθ. 15), ὅλες οἱ παραπάνω ἐκπτωτικὲς πράξεις ἀκυρώθηκαν. Ἐπακολούθησε μεγάλος ἀριθμὸς ἀκυρωτικῶν ἀποφάσεων (πέραν τῶν 30) γιὰ τὸ ἴδιο ἢ συναφῆ με αὐτὸ θέματα καὶ ἡ ὅλη ὑπόθεση ἐκλείσει ὀριστικὰ με τὴν 1028/1993 ἀπόφαση τῆς Ὀλομέλειας τοῦ ΣτΕ, με τὴν ὁποία κρίθηκε ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΑ, ὅτι, μετὰ τὴν ἀκύρωση τῶν ἐκπτωτικῶν πράξεων, μόνοι νόμιμοι καὶ ἐν ἐνεργείᾳ

Μητροπολίτες στὶς ἀντίστοιχες Μητροπόλεις, ἦσαν οἱ Σεβασμιώτατοι Κωνσταντῖνος (Θεσσαλιώτιδος), Θεολόγος (Λαρίσης) καὶ Νικόδημος (Ἀττικῆς) καὶ μόνο αὐτοὶ μπορούσαν νόμιμα νὰ μετέχουν στὰ συλλογικὰ ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας.

3) Ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, πρὸ αὐτοῦ τοῦ ἀδιεξόδου ποὺ δημιουργήθηκε γιὰ τίς περαιτέρω μεθοδεύσεις της, ἐπινόησε «ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ!» (βλ. παρέμβαση σὲ ΙΣΙ 1998 Μητροπολίτη Λαγκαδά) τὰ ἀνυπόστατα καὶ ἀντικανονικὰ «Ἐπιτίμια Ἀκοινωνησίας» καὶ με βάση αὐτὰ τὰ Ἐπιτίμια καὶ με τὸ αὐθαίρετο περιεχόμενο ποὺ τοὺς προσέδωσε, ἀπομάκρυνε καὶ πάλι, χωρὶς δίκη οὔτε κἂν ἀκρόαση, τὸ Μητρ. Νικόδημο (καὶ τοὺς ἄλλους δυὸ Μητροπολίτες) ἀπὸ τίς ἑδρες τους.

4) Ἡ ἀπομάκρυνση τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν ἀπὸ τίς Μητροπόλεις τους, με βάση αὐτὰ καὶ μόνο τὰ ἐκκλησιαστικῶς ἀνυπόστατα «Ἐπιτίμια Ἀκοινωνησίας», ἦταν προδήλως παράνομη, ὡς ἀντιβαίνουσα εὐθέως στὸν Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας (Νόμος 590/1977 ἄρθ. 34, σὲ συνδυασμὸ με Νόμο 5383/1932), κατὰ τίς διατάξεις τῶν ὁποίων ὁ Μητροπολίτης δὲ

παύεται, παρὰ μόνο μὲ καθαίρεση, ἔκπτωση ἢ ἰσόβιο ἀργία. Ἐξάλλου τὰ παρὰπάνω Ἐπιτίμια, μὲ ὅποιο περιεχόμενο προσέδωσε αὐθαιρέτως σ' αὐτὰ ἢ Ἐκκλησία, ἦταν καὶ εἶναι ἀνυπόστατα, ἀντικανονικὰ καὶ παράνομα, ὥς στερούμενα παντελῶς κάθε κανονικοῦ ἢ νομίμου ἐρείσματος.

5) Εἰδικότερα, Ἐπιτίμια Ἀκοινωνησίας καὶ μάλιστα μὲ τὸ αὐθαίρετο περιεχόμενο ποὺ προσέδωσε σ' αὐτὰ ἡ συνοδικὴ πράξη, καὶ μάλιστα μόνης τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὥστε νὰ ἀπομακρύνεται ὁ Μητροπολίτης ἀπὸ τὴν ἔδρα του, νὰ στερεῖται καὶ τῶν ποιμαντικῶν καὶ τῶν διοικητικῶν τοῦ καθηκόντων, δὲν προβλέπονται ἀπὸ κανένα ἀπολύτως Ἱερὸ Κανόνα ἢ κάποια ἄλλη ἐκκλησιαστικὴ καταστατικὴ διάταξη. Ἡ ἔσχατη κύρωση γιὰ Μητροπολίτη εἶναι ἡ καθαίρεση, ἡ ὁποία ὅμως ἐπιβάλλεται γιὰ σοβαρὰ κανονικὰ παραπτώματα, ὑποκείμενα στὸν ἔλεγχο καὶ τὴν κρίση τῶν Ε.Δ. Σχετικὰ εἶναι τὰ σχόλια καὶ οἱ παρατηρήσεις ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων καὶ ἀκαδημαϊκῶν δασκάλων τῆς Θεολογίας. Μεταφέρουμε, ὅπως ἐνδεικτικά, δήλωση τοῦ Καθηγητῆ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ Προέδρου τῆς Π.Ε.Θ. Κων/νου Μουρατίδη, ποὺ ἐγινε τὴν ἴδια ἡμέρα τῆς ἐπιβολῆς τῶν Ἐπιτιμίων: «Τὸ ἐπιβληθὲν εἰς τοὺς τρεῖς Μητροπολίτας ἐκ μέρους τῆς Δ.Ι.Σ. Ἐπιτίμιον τῆς «Ἀκοινωνησίας» δὲν προβλέπεται διὰ τοὺς Ἐπισκόπους ἀπὸ κανένα Ἱερὸν Κανόνα καὶ εἶναι κανονικῶς ἀνυπόστατον, μὴ παράγον οὐδὲν ἀποτελέσμα!!».

6) Ἡ μόνη «Ἀκοινωνησία» ποὺ προβλέπεται γιὰ Μητροπολίτη, μὲ ἐντε-

λῶς ὅμως διάφορο καὶ ὅλως περιορισμένο περιεχόμενο, εἶναι «ἡ πρὸς καιρόν» ἀδυναμία ἐπικοινωνίας του μὲ ἄλλους Ἐπισκόπους (excommunicatio fraterna), χωρὶς ὅμως ὁ Μητροπολίτης νὰ στερεῖται καμμίας ἄλλης ἐξουσίας ἢ τῶν Ἀρχιερατικῶν τοῦ καθηκόντων. Τοῦτο ἀναφέρεται στὰ σχετικὰ κείμενα καὶ σχόλια ἔγκριτων καὶ ἐπιβεβλημένων στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο ἐρμηνευτῶν τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἀλλὰ καὶ μεταγενεστέρων Κανονολόγων (Βαλσαμῶν, Μίλλας κ.ἄ.). Ἄλλωστε αὐτὸ τὸ δέχθηκε καὶ ἡ δική μας Ἐκκλησία, ὅταν ἡ Πατριαρχικὴ Σύνοδος, κατὰ τὰ πρόσφατα γεγονότα τοῦ ἔτους ἐπέβαλε στὸν τότε Ἀρχιεπ. Χριστόδουλο τὸ ἴδιο Ἐπιτίμιο Ἀκοινωνησίας. Ὁ μάκ. Χριστόδουλος οὐδόλως στερήθηκε τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν τοῦ καθηκόντων, προήδρευε μάλιστα ἀκωλύτως καὶ σὲ ὅλα τὰ ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Συνόδου. Τὸ αὐτὸ συνέβη, ὅταν τὸ ἴδιο Ἐπιτίμιο ἐπέβαλε τὸ Πατριαρχεῖο καὶ στὸν Πατριάρχη Ἱεροσολύμων. Οὐδεμιᾶς τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ στερήθηκε καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Πατριαρχικοῦ τοῦ Θρόνου.

7) Συνεπῶς κανονικὸς καὶ νόμιμος Μητροπολίτης στὴν Ι.Μ. Ἀττικῆς παραμένει ὁ Σεβ. Νικόδημος, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ δὲν ἤθελε νὰ τὸ ἀναγνωρίσει ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση. Καὶ μὲ πρόδηλη παρανομία καὶ ἀντικανονικὴ ἐνέργεια προχώρησε τότε (1994) σὲ νέα ἐκλογὴ Μητροπολίτη, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴ γνωστὴ θλιβερὴ κατάληξη τῆς καθαίρεσης μετὰ ἀπὸ ἀμετάκλητη κατάδική του Α.Π. γιὰ κακούργημα.

8) Ὁ νέος νόμος γιὰ τὴ διάσπαση

τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς σὲ δυὸ χωριστὰ τμήματα, ποὺ ἔγινε ἀπὸ πονηρὴ προτροπὴ καὶ ταπεινὴ μεθόδευσιν τῆς Ἐκκλησίας, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ «φύγει» ὁ τίτλος «Μ. Ἀττικῆς», ὥστε νὰ μὴ τὸν ἐπικαλεῖται πλέον «ὡς ἀνύπαρκτο» ὁ Κανονικὸς Μητροπολίτης Σεβ. Νικόδημος, εἶναι σαφῶς ἀντικανονικός, γιατί ἔγινε χωρὶς τὴ συναίνεση τοῦ Κανονικοῦ Ἱεράρχου, ὅπως προβλέπουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες.

Για τὴν ταυτότητα τοῦ κανονικοῦ καὶ νομικοῦ λόγου εἶναι ἄκυρες καὶ οἱ τελευταῖες ἐκλογὲς τῶν δυὸ νέων Μητροπολιτῶν στὰ διηρημένα Τμήματα τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

9) Τὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, ποὺ συνῆλθε τελευταία μετὰ δέκα ἑπτὰ χρόνια γιὰ νὰ ἐξετάσει, μετὰ τὶς ἐκλογὲς τῶν δυὸ νέων Μητροπολιτῶν (!), τὸ θέμα τοῦ Ἐπιτιμίου τῆς Ἀκοινωνησίας, ὀφείλει πρωτίστως καὶ κατὰ κύριο λόγο νὰ διαπιστώσει τὰ ὅσα ἀντικανονικὰ καὶ κατ' ἐξακολούθησιν παράνομα διαπράχθηκαν ἐπὶ μακρὸν στὸ παρελθόν καὶ παραμένουν δυστυχῶς ἀκόμη στὸ πρόσωπο τοῦ μόνου ἐπιζῶντος ἀπὸ τοὺς «ἐπιτιμηθέντες» Ἱεράρχες Σεβ. Νικοδήμου. Ὁφείλει νὰ ἄρει ἀμέσως καὶ ἀμελλητί, καὶ δὴ ἀπὸ τὸ χρόνο τῆς ἐπιβολῆς του (ex tunc), τὸ ἀνυπόστατο, ἀντικανονικὸ καὶ παράνομο ἐπιτίμιο, νὰ ἀναγνωρίσει, ὡς ἀναγκαῖα συνέπεια τῆς ἄρσεως, τὸ Σεβ. Νικόδημο, ὡς τὸ μόνο κανονικὸ Μητροπολίτην στὴ Μητρόπολιν Ἀττικῆς καὶ νὰ ἀποδεχθεῖ τὴν ἄμεση ἐπαναφορὰ του, χωρὶς νέα ἐκλογή, στὴ Μητρόπολιν του, ἀφοῦ ἄλλωστε ἡ Μητρόπολιν ἦταν πλέον καὶ τυπικῶς κενὴ μετὰ τὴ Συνοδικὴ ἀπο-

μάκρυνση τοῦ προηγουμένου ἀντικανονικῶς τοποθετηθέντος Παντελεήμονος Μπεζενίτη γιὰ σκανδαλισμὸ τοῦ ποιμνίου καὶ τὴν ἐπακολουθήσασα καθαίρεση μετὰ τὴν ἀμετάκλητη ποινικὴ καταδίκη του. Αὐτὰ ἐξάλλου εἶχαν τεθεῖ ὑπόψη καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ Μακ. Ἱερωνύμου, μετὰ τὴν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων του, σὲ σχετικὸ σημείωμα, τὸ ὁποῖο τοῦ ἀποστείλαμε μὲ δική του ὑπόδειξη καὶ προτροπὴ καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα οὐδεμία ἀντίρρηση προέβαλε. Σὲ συνέχεια αὐτῶν ἔπρεπε οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας νὰ θεθοῦν ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀρμόδιου Ὑπουργοῦ Παιδείας, γιὰ νὰ προέλθει περαιτέρω κατὰ δέσμια πλέον ἐνέργεια στὴν ἀνάκληση τῶν προηγούμενων παράνομων διοικητικῶν πράξεων καὶ στὴν ἐκδοσὴ νέου (διαπιστωτικοῦ) Π. Δ/τος περὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Μητροπολίτη Σεβ. Νικοδήμου στὴ Μητρόπολιν Ἀττικῆς ὡς τοῦ μόνου κανονικοῦ καὶ νόμιμου Μητροπολίτη.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

Καὶ μόνο τότε θὰ μπορούσαν νὰ ξεκινήσουν οἱ διαδικασίες γὰ τυχὸν περαιτέρω διάσπαση τμήματος τῆς Μητροπόλεως μὲ τὴ συναίνεση τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου.

10) Ἀντ' αὐτῶν ἡ Ἱεραρχία προῆλθε σὲ νέες ἀντικανονικὲς καὶ παράνομες ἐνέργειες. Καὶ μὲ τὴν τελευταία ἀπόφασή της, κατὰ μὲν τὸ πρῶτο κεφάλαιο διατήρησε τὸ Ἐπιτίμιο γιὰ τὸ Σεβ. Νικόδημο γιὰ ὅλα τὰ προηγουμένα 17 χρόνια (!), κατὰ δὲ τὸ δεύτερο κεφάλαιο προχώρησε στὴν ἄρση (:) τοῦ Ἐπιτιμίου ἀπὸ τώρα καὶ γιὰ τὸ μέλλον (ex nunc), ἀλλὰ μὲ σαφῶς ὀριζόμενες «προϋποθέσεις» (βλ. αἱρέσεις), μὲ τὶς ὁποῖες ἐπαναλαμβάνονταν ὅλες οἱ ἀντικανονικότητες καὶ παρανομίες τοῦ παρελθόντος. Καὶ καλεῖται ὁ Σεβ. Νικόδημος νὰ τὶς ἀποδεχθεῖ, ἄνευ ἀντιρρήσεων, ἄνευ συζητήσεως, ἄνευ ἔστω ἀκροάσεως, ἄλλως τὸ ἐπιτίμιο δὲν αἶρεται καὶ μένει διὰ βίου.

Ὡς ἐπιστέγασμα ὅλων αὐτῶν τίθεται τοῦτο. Ἡ πρόσφατη ἀπόφασί τῆς ΙΣΙ ὁμιλεῖ γιὰ «διαμορφωθέν» καὶ ὑφιστάμενο «νομοκανονικὸ πλαίσιο».

Καὶ ὡς παρεπόμενο αὐτῆς τῆς τοποθετήσεως προβάλλεται εὐλόγως τὸ ἐρώτημα. Ποιὸ εἶναι αὐτὸ τὸ «νομοκανονικὸ» πλαίσιο, ποὺ ἀναφέρεται στὴν ἐπιβολὴ αὐτῶν τῶν Ἐπιτιμίων Ἀκωνωνοσίας καὶ μάλιστα μὲ τὸ προαναφερθὲν περιεχόμενο, ὥστε ὁ ἐπιτιμηθεὶς νὰ στερεῖται ὅλων τῶν καθηκόντων καὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων του; Ἀφοῦ πρῶτα προσδιορίσουμε τὸ μείζον αὐτὸ θέμα, μόνο τότε θὰ μπορούμε νὰ κρίνουμε καὶ γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ ἐπιτιμίου καὶ γιὰ τὸ περιεχόμενό του καὶ γιὰ τὶς συνέπειές του καὶ τέλος καὶ γιὰ τὴν ἄρση του. Χωρὶς αὐτὴ τὴ διαπίστωση ὅλα ὅσα γράφονται καὶ ἀποφασίζονται εἶναι πρωθύστερα καὶ ἀλυσιτελή. Καὶ τέτοιο «νομοκανονικὸ» πλαίσιο, ποὺ νὰ προβλέπει αὐτὸ τὸ Ἐπιτίμιο γιὰ Μητροπολίτη καὶ μάλιστα μὲ τὸ παραπάνω περιεχόμενο, ὅσο καὶ νὰ τὸ ἀναζητήσουμε σὲς ἐπιταγὲς τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ σὲς διατάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων, δὲν θὰ τὸ ἐντοπίσουμε. Καὶ δὲν θὰ τὸ ἐντοπίσουμε, γιατί ἀσφαλῶς, ἢ μᾶλλον ἀσφαλέστατα, δὲν ὑπάρχει.

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στό διαδίκτυο.

Διεύθυνση: el-pliroforisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στό διαδίκτυο

(γιὰ μιὰ γνωριμία μὲ τὸ συγγραφικὸ ἔργο τοῦ

Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: spora.gr